

อาณิสงส์ของการแผ่เมตตา

พระภาวนาวิสุทธิคุณ

R3009

อาตมาเมื่อหลายปีผ่านมานี้ ๕-๖ ปีแล้ว มีลูกประจำอยู่สายหนึ่ง เคยสวดมนต์รัตนมาลาเมื่อสมัยเดินธุดงค์ ลูกประจำสายนี้รักมาก อาตมาก็มีหมอนมีอะไรที่กุฎิอาตมานะ หนูนี้ไปกัดหมอนกัดอะไรเกลื่อนกลาดหมดเลยนะ กัดเต็มไปหมดที่บนกุฎิอาตมานี้แหละ อาตมาก็พูดเล่น ๆ แต่จิตใจก็เคืองเหมือนกันนะ **“ไอ้หนูไม่มีดีฆ่ามันเลย ให้เด็กไปซื้อกรงมาดักเลย หนูไม่ดี เดี่ยวคินนี้จะฆ่ามันให้หมด”** พูด ๆ ลอย ๆ ออกมาอย่างนี้แหละ แต่จิตใจเราอาจไม่ถึงขนาดนั้น ก็พูดด้วยความโมโห ต้องเอามันเลย หนูมันไม่ดีกัดหมอนกัดพรหมหมดไม่มีเหลือ แล้วลูกประจำอาตมาวางไว้ข้างที่อาตมาจำวัด คินนั้นแหละกัดลูกประจำแหกเลย หนูกัดแล้วเอาไปลงร่องไปเลย ๘-๙ เม็ดหายไปแล้ว มานับดูไม่พอร้อยแปด ขาดไป ๘-๙ เม็ดแล้วยังไง ให้พระมาช่วยหา หาไม่เจอ บอกหลวงพ่อยู่ใต้เพดานใต้ฝ้า เอาไม่ได้ ล้วงไม่ได้ ถ้าจะเอาใต้ต้องงัดพื้นออกเอาไง เอ...งัดก็เสียหมดนะซี เขาตอกตะปูไว้แน่นนี้จะงัดอย่างไร มีร่องนิดเดียว พอเม็ดยู่ลูกประจำลงได้เห็นแต่ล้วงก็ไม่ได้ ลูกประจำอยู่ข้างล่าง ดัดฝ้าทำยังไงดี

คินนั้นถ้าใครเห็นเขาก็คงว่าอาตมาทำอะไรจะยังไงเสียแล้ว อาตมาก็จุดธูปจุดเทียน เดินจงกรม นั่งสมาธิ ๆ เสร็จเรียบร้อยดีแล้ว ก็พูดว่า **“พ่อหนูเอ๊ย พ่อหนูเมื่อคินวานนี้ที่เราพูดกับเจ้าว่าหนูไม่มีดีจะฆ่าให้หมดเลยนั้น ขอโทษด้วยเหอะ จงอโหสิกรรมให้เราหน่อยนะ เราขอแม่เมตตาให้เจ้า เดี่ยวพรุ่งนี้จะเอากลับมาให้กิน อย่ามากัดหมอนกัดเสื่อกัดพรหมเป็นของสงฆ์เป็นบาปเป็นกรรมนะพ่อหนูนะ ขอแม่เมตตาเจ้า จงอโหสิกรรมให้แก่เราเถิด ที่เราพูดพลั้งเผลอสติไป”**

เข้าขึ้นมาเป็นยังไงโยม ลูกประจำได้คินหมด หนูคาบมาให้ที่นอนเลย เลยอาตมาก็มาหมอนตำรวจคนหนึ่งที่สิงห์บุรีนี่นะ มาอยู่กับอาตมาเป็นแรมปี แก็กี่มานั่งนอนอยู่ข้างล่าง รับประทานวัดนี้ แก่รู้เรื่องนี้ดี เพราะเคยหาลูกประจำด้วยกัน เอาไฟส่อง

ไปตามรุ ว่ามันไปอยู่ข้างล่าง พอเข้าอาตมายังไม่ได้โยกย้ายลูกประจำวงหนูก็ดับขึ้นไป ๔-๕ ลูก บินไป มันไปขบ มันมีรูยังพอจะใช้ได้ ก็ไปเรียก พระปลัดประสิทธิ์ มาเรียกลูกศิษย์มา แล้วก็เรียกหมอเยื่อน ชโลปถัมภ์ ที่เป็นสมาชิกสมาคมสิงห์บุรี เตียวนี้แก่มากแล้ว เป็นหมอต๋ารวจ ให้แกมาดู แกก็บอกว่า “แห้ มาได้ไง” ก็เอาไฟส่องดู ก็ขึ้นมาหมดแล้ว หนูเอามาคืน ด้วยการแผ่เมตตาหะ โยมจำไว้ หนูเอามาคืน

ผลสุดท้ายอาตมาก็ไปซื้อสายชอทอมาร้อยร้อยร้อย หมอเยื่อนอยู่กับอาตมาอีก ๒-๓ เดือน บอกหลวงพ่อก่อนไม่ให้อะไรผมไม่ว่าอะไร ผมขอลูกประจำได้ไหม แล้วอธิบดีสมพรก็อยากได้ คนโน้นก็อยากได้ คนนี้ก็อยากได้ จะให้ใครดี ก็พิจารณาคณไกลตัวก่อน ก็หมอเยื่อนมารับใช้เราเป็นปี ๆ ก็ให้หมอเยื่อนไป นี่ลูกประจำลูกนี่ หมอเยื่อนยังไปรักษาอยู่จนบัดนี้ นี่อำนาจเมตตาตอลงดูนะ ตั้งแต่นั้นมาหนูไม่เคยมากัดหมอนมุ้งเลยจวบบัดนี้ นี่หนูก็เยอะ อาตมาก็ต้องให้กล้วยกิน แผ่เมตตากับมัน เอ้าลองดูนะ แล้วจะไม่มากัดของเราเลย

ยายผิงกับแมว

มี ยายผิง อยู่คนหนึ่ง อยู่ที่กุฏิอาตมา เตียวนี้ตายไปแล้ว อาตมาก็มีแมวมีหมาอย่างนี้แหละ ตอนที่แกอยู่เอาตาลบัตริตีแมว ยายคนนี้นะก็ลูกเขาไม่เลี้ยง อาตมาส่งลูกเรียนเป็นใหญ่เป็นโตแล้วนะ แล้วก็ยังมีลูกสะใภ้ ไล่แม่ออกมา เราก็ต้องเลี้ยงแมวเขาด้วยซี่ ลูกไม่เอาไหน พอได้เมียก็ลืมแม่เลย แม่เลยต้องมาอยู่กับอาตมา เอาเข็มขัดทองมาฝาก เอาสร้อยมาฝากอาตมาไว้ ก็มารับใช้ที่วัด พอแมวเข้ามาตีเลย ทั้งตีทั้งเตะ แล้วแมวก็นั่งใหญ่ เห็นไหม แมวนี้แปลก ถ้าดำ มันยังซี่ มันซี่เปรอะเลอะพรหมหมด อาตมาวันนั้นเห็นลงมาจากข้างบน ก็ลงมานั่ง ๆ อยู่ข้างล่าง แล้วแมวทำอะไร มันเกลียดยายผิงที่ดำมัน มันไปชวนเพื่อนมาช่วยซี่ ให้ยายผิงเซ็ด เห็นไหมแมวที่บ้านใครไม่รู้ มันชวนเป็นแถวหมดแล้วมาถึงซี่เอา ๆ แล้ววิ่งเลย อาตมาเห็นกับตาแล้ว โอ้ย เห็นไหมมันซี่ที่เตียวไม่พอนะ มันไปชวนเพื่อนชวนสมัครพรรคพวก มันมาช่วยซี่ที่กุฏิอาตมาแล้วให้ยายผิงเซ็ด ยายผิงก็ดำไปเซ็ดไป ดำไป อะไรอย่างนี้นะ

เดี๋ยวอีกวันไปชวนเพื่อนมาอีก ชวนเพื่อนยังไม่พอ ชวนหมามาซี่ แหม แมวนี้สำคัญ
เอาอย่างไรนี่เรื่องจริงที่นี้ละ ถ้ามคนที่นี่ดู

อาตมาก็เปลี่ยนใหม่พอไม่มีแขก เรียกยายผิงมานี่ ยายผิงแกแก็แล้วบอก
อาตมาขอขมาบิดา “ที่โยมไปค่าแมว มันยังชี้เห็นไหม นี่เห็นไหม” “เห็นเจ้าคะ”
“และฉันจะทำยังไงเจ้าคะ ก็แม่เมตตาไม่ออก อยากจะกระต๊อบเสียเลย อยากจะ
กระต๊อบแมว” “แหมหลวงพ่อก้อ เอาอย่างงี้หะ หาดะคอกให้ฉันสักลูกเถอะ จะ
จับไปปล่อยแถวพรหมบุรี” บอก “อย่า บ้านแตกสาแหรกขาดอย่าไปปล่อย วิธี
ของเราอย่างนี้ โยมหนักกรรมฐานเสียซี”

ยายผิงไม่เคยหนักกรรมฐาน มีใครมา เข้าโยม คุณหน้าคุณลุงคุณป้าหนักกรรมฐาน
หลวงพ่อก้อเขาถามว่า แกเอาบ้างหรือเปล่า ข้าเปล่าเลย นึกดูซิ ไม่เอาไหนเลย ใน
ที่สุดอาตมาก็บอกให้โยมทำอย่างนี้ได้ไหม บอกว่า แม่แมวเอ๊ย อย่าชี้เลยนะ เรา
กวาดลำบากไปชี้ที่อื่นเถิด ต่อไปนี่ฉันจะไม่ค่าแก ฉันจะไม่ตีแก ให้สัญญากับ
แก ไปชี้ที่อื่นนะ พุดให้เพราะ ๆ ยายผิงพุดกับแมวจะจำหน่อยซี แมวมันก็มีชีวิตชีวา
แมวดำตามบ้านที่มาปล่อยวัดเพราะอะไร ชีรดหัวเตา ก็เจ้าของบ้านไม่มีราศี ไม่มีสกุล
รฐชาติ แมวจึงชีรดหัวเตา เอ้าลองดูซิ พอชีรดหัวเตาแล้วทำไง เอามาปล่อยวัดแล้วที่
หมามันไม่ชี้ตามถนนหนทางนี่นะ เพราะมันมีระเบียบมันชวนกันชี้ที่ทำโน้น ไม่
เหมือนวัดสุทัศน์ นกกระจาบชี้ตามถนนเต็มไปหมด นี่มีชี้ตามถนนใหม่ ไม่มีหอรอก
มันชี้ที่ทำ ถ้ามันดูซิ ลองไปตีไปเตะ ไม่ช้ำก็ชี้ตามถนนหอรอก ที่ชี้ตามนี้ไม่ใช่หมาที่
วัด มีคนมาปล่อยไว้ ๒ วันนี่ยังไม่ได้หัดมัน

ในที่สุดยายผิงก็พุดเพราะ ๆ แม่แมวต้องพุดอย่างนี้ อย่าไปตีมัน เตะมัน เสีย
สกุลรฐชาติ เอาตีนเตะแมวเตะหมานี่นะ แมวหมาเสียแมวเสียหมา กลับมาชี้รดเป็น
กาลกิณีประจำบ้าน บางบ้านมันออกลูกกรอกให้เลย แม่แมวจำมาทานเสียตรงนี้ แมว
บางตัวมันชี้ในส้วม อาตมาเห็นบางตัวมันเข้าไปในส้วมเลย เอ๊ะ แมวมันเข้าไปทำไม
หว่า อ้อ ไปถ่ายลงบ่อนะพอดีเลย ลงโถพอดีเลย บางคนเห็นแมวไปตีไปเตะ เสียสกุล
รฐชาติ ไม่ใช่เสียแมว เสียที่คน คนไม่มีสกุลรฐชาติ แมวก้ชี้ให้เซ็ดเสียตุนะ อันนี้เรื่อง
จริงนะ เลยพุดกับมันดี ๆ แมวก้ไปบอกกับเพื่อนมัน นี่ต่อนี้ไปยายผิงเขาตีนะ ไม่ต้อง
มาชี้ที่นี้ เอ๊ะ มันมีบอกกันได้ชี้ใหม่ แล้วตั้งแต่นั้นมา แมวไม่เคยมาชี้ที่กุฏิอาตมาเลย

ยายผิงบอก โอยหลวงพ่อ ตั้งแต่เห็นมาไม่ต้องเซ็ดขี้แมวเลย แหมมีตัวเดียว
อุตส่าห์ทำเรา ไปบอกเพื่อนมาซีได้ เห็นไหม ลองดูซี ตอนอาตมาเป็นเด็กเคยไป
เที่ยวตามบ้าน บ้านโยมเขามีลูกสาวสวย อยากจะไปชอบลูกสาวเขา อาตมาก็ไป ไป
เห็นหมาเยอะ เออ หมาบ้านพ่อตานีเยอะจัง ขว้างมันเลย วันหลังเราไปเห่าเราคน
เดียว มันจำแม่น สิบปีมันยังจำได้ จะบอกเทคนิคโยมที่จะไปบ้านลูกสาวใคร สมมติว่า
ติดพันลูกสาวบ้านใครเอาลูกขึ้นไป ห่อไปให้ได้ หมามันชอบลูกขึ้น โอยมันจำหน้าไว้
เลย วันหลังไปมันเชิญ ๆ เอาลูกขึ้นมาหรือเปล่า เลี้ยแข้งเลียขาลูกขึ้นมาหรือเปล่า
อันแน่ ลูกขึ้นไม่ได้เอามา วันหน้ามาต้องกัด เอ้าลองดูซี ถ้าไม่เชื่อตามใจนะ ถ้าไป
ขว้างหมา ไม่ต้องคนหรอก แค่มามันก็เกลียด หมาก็เกลียด เราไปขว้างมัน ไปไล่
มัน ไปด่ามัน พุดวาจาสามหาว ไม่มีสัจจะวาจา พุดจาไม่ดี แมวกก็เกลียดหมาก็เกลียด
ยังอุตส่าห์มาช่วยขึ้นนะว่าจะเย็บหมอนไปถวายวัดโน้นวัดนี้ แกก็เย็บ ปากก็รับแขก
แกก็หน้าสำคัญเหมือนกัน แกดูหน้าคนแต่งตัวสวย ๆ ยายผิงซงกาแพทำอะไรให้กิน
แต่งตัวปอน ๆ มายายผิงหันกันให้ทำไม่รู้ไม่ชี้ นี่ซีแมวถึงซีรด รับแขก ยังเอาสวย ๆ
นะ คนไม่สวยไม่รับนะ นี่เรื่องจริงที่วัดนี้เอง เตี่ยวนี่แกตายไปแล้ว เล่าได้เต็มที แกอยู่
เล่าไม่ได้เตี่ยวแกไม่ต้มน้ำร้อน เอ้าเรื่องจริงนะลองเอาไปใช้ดูได้

สรุปแล้ว ไม่มีอะไรดีเท่าแม่เมตตา ได้จากการเจริญวิปัสสนากรรมฐาน
เท่านั้น ถึงจะตัดใจได้ และเสียสละได้ด้วยเมตตาของตน แก่บุคคลอื่นได้
โดยเฉพาะแก่สัตว์เดรัจฉาน เราจะเห็นพระธุดงค์ไปปักกลดไก่อปามันเชื่อง เขา
เรียกว่า สมเด็จพระสังฆราชไก่อเชื่อง ไล่ละ ก็เพราะเมตตาไม่ใช่หรือ ไม่ได้ไปข่มมัน นี่
แมวนะ เราไปเตะมันเข้าไม่มีสกุลรุนชาติ มันเป็นกาลกิณีของเจ้าของที่มีจิตใจเลวร้าย
ไม่มีมารยาทเลย ก็ทำให้แมวไม่มีมารยาทไปด้วย แมวที่ซีรดบ้านเลอะเทอะเประอะ
เปื่อนั้น เจ้าของไม่ดีนะ ถ้าเจ้าของมีราศี มันก็จะออกลูกกรอกให้ อย่างที่จังหวัด
สิงห์บุรี นี่เขาร่ำลือกันว่าแมวที่วัดนี้ออกลูกกรอกมีตาเพชร เพชรตาแมวกก็ขอไปเลี้ยง
อย่างดีเลย แล้วออกลูกกรอกให้บ้านอื่นเลย บ้านนี้ไม่ออกให้ บ้านนี้ไม่มีราศี เลยหนัก
เข้าเจ้าของเคืองเรื่องนี้เลยใส่ชะลอมลูกทั้งคอก แล้วก็ห่อชะดี ผากเรือเมล์มาขึ้นหน้า
วัด แล้วเรือมาตอนบ่าย ๒ โมงนี่ ก็จะผากผักหญ้าปลามันมาให้พระสงฆ์องค์เจ้าในวัด
ก็ต้องไปรับ ก็ไปเอาชะลอมนั้นมา ก็นี่กว่าคงจะเป็นผัก พอมาก็ดูเป็นแมวตั้ง ๑๔ ตัว
บ้านที่เอาแมวเราไป แล้ววันหลังก็จดหมายมาว่า หลวงพ่ออย่าโกรธเคืองเลย ก็ฉัน
เอาไปกลับออกลูกกรอกให้บ้านอื่นเขาร่ำรวยกัน ฉันเลยก็ต้องรวบรวมมาคืน ก็ราศีตัว

ไม่ดี แล้วตำแมวทุกวัน มันก็ออกลูกกรอกให้หะ มันท้องจริง แต่มันออกให้ร้านโน้น
ร่ำรวยจนบัดนี้ ดูซิ เลี้ยงไว้แท้ ๆ มันไปให้คนอื่นรวย ก็บ้านนี้รวยได้อย่างไร ไม่มีกุศล
เลย ไม่มีเมตตาเลย มันก็ไปให้บ้านอื่นเขา จะเอาอย่างไรกันแน่ บ้านอื่นเขาจะรวยกัน
แล้วบ้านนี้ไม่มีสิริขวัญมงคลอยู่ในบ้านของตนเลย วาจาก็ไม่ดี พุดจาพาทีกก็แย่มาก
ไม่มีกรรมเลยแม้แต่น้อย ดี ๔ ลูกขึ้นมาสวดมนต์แล้วที่บ้านนั้นะ ดี ๔ ลูกขึ้นมาสวด
มนต์เลยด่าลูกด่าหลานที่ดี ๔ ไม่ใช่โยโสภกวานะ อาหามาอาเหียมมา เอ๊ะ ตั้งแต่ดี ๔
เลย แล้วแมวมันจะออกลูกกรอกได้ไง ก็ออกให้ร้านโน้นเลย ร้านโน้นก็สวดมนต์ทุกวัน
ไม่ต้องเลี้ยงแมวกียังได้บุญ เห็นไหมแล้วบ้านนั้นมีรถตั้งหลายคัน ร้านก็เลยรุ่งเรือง
ขึ้นมา อุตส่าห์ไปเอามาจากวัดตันไปออกลูกให้บ้านอื่นเขา กระทั่งแมวกียังไม่อยากมา
หาหมาก็ไม่มาสู่จนสะบัด ยังไงลองไปคิดดูเอาเอง คนไหนมีเมตตา นกก็มา หมาก็
มา แมวก็มา คนก็มา ดูซิ อย่างนี้มีเหตุผลที่น่าฟัง